

Könyvajánló a könyvtárostól

Tóth Krisztina: Anyát megoperálták

Nem találkoztam még ilyen könyvvel. Mindenképpen úr volt ebben a témában, hiszen egyéb olyan, ami felvilágosító irodalom lenne ennek a korosztálynak, erről a betegségről - nem található a könyvtárban.

A történetet az ovis meséli el, aki egy nap azzal szembesül, hogy édesanyja nem ért oda a megszokott időben érte az óvodába. Sajnos, orvosnál volt. Egy gyerek ilyenkor mire gondol? Hogy anyának is fáj a torka. Aztán kiderül, hogy anyának rákja van. „Nem értettem, hogy mehetett bele anyába a rák. Ezen a nyáron nem is voltunk a tengernél.“ Anyát hamarosan meg fogják operálni. „Este otthon sokat tűnődtem ezen. A szüleim nagyon szeretik az operát, ami szerintem unalmas. Nénik meg bácsik énekelnek benne kiabálva, láttam a tévében. ... Ha anyát megoperálják, az azt jelenti, hogy kiabálva fognak neki éneklenni? Biztosan így van, mert a nagypapa mindig azt szokta mondani, hogy a zene gyógyít.“

Aztán eljött a műtét ideje is. „Anya reggelenként sokat vacakol, hogy mit vegyek fel, de amióta apa csinált egy nagymosást, minden egyformán rózsaszín. Nagyon szépek a ruháim, és minden megy egymáshoz.“

„Mindenki ott volt, amikor anya hazajött, mintha születésnapot ünnepeltünk volna. Mondtam is a nagypapának, hogy kár, hogy nincs ma szülinap, mert olyan szépen összejöttünk. Nagypapa azt mondta, hogy bizonyos értelemben ez is egy szülinap, anya újjászületett. A felnőttek mindig akkor mondják azt, hogy „bizonyos értelemben“, ha valami egyáltalán nem az, aminek nevezik. Vagyis nem volt torta.“

„Anya megmutatta a varrást. Hát.... a doktor bácsikat szerintem nem a nagymama tanította varrni.“ „Apával vettek parókákat. ... Háromféle anyukám is lett: egy szőke, egy barna meg egy vörös. Őszintén szóval nekem jobban tetszett az igazi. Apa azt mondta, majd visszánő anya haja, csak várni kell. Na, ezt ismerem. Várni kell az ebédre, a fagyira, a karácsonyra és arra, hogy kinőjön elől az ember foga, mert addig még szotyolózni se tud.“

„Nagyapáék eközben mindig nagyon sokat segítettek, például átjöttek veszekedni velem hétvégén, hogy ne apunak meg anyunak kelljen.“

Amikor ezzel a betegséggel találkozunk, az első gondolatunk, hogy az nem lehet, biztosan tévednek az orvosok. Aztán az, hogy miért éppen ő, mikor van az ismeretségi körünkben nem egy olyan személy, aki kevésbé vigyázott magára, esetleg valamilyen káros szenvedélye is rongálta az egészségét. Aztán jön a bizakodás, hogy sikerülni fog, hiszen mindent megtesznek az orvosok is a gyógyulásért. És akkor még ott lehet egy apróság a családban, aki nem érti, hogy mit jelent az, hogy rák, hogyan kezelik. Valahogy el kellene mondani. Úgy, hogy ne ijedjen meg nagyon, de azért értse, hogy ez nem egy torokgyulladás.

Ne legyen rá szükség, de ha véletlenül mégis előfordul a családban, akkor tudjanak róla, hogy van egy ilyen könyv a könyvtárban. Hitka Viktória oldalról oldalra illusztrálta a történetet, így könnyebben befogadják a kicsik is.

Szigligeti Zsuzsanna könyvtáros